

УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНОЮ БЕЗПЕКОЮ ЯК ЗАПОРУКА СТАЛОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА

Студ. Ю.С. Моторна, гр.БІО-1-14
Науковий керівник доц. Є.О. Діденко
Київський національний університет технологій та дизайну

Мета і завдання. Мета дослідження полягає у визначенні особливостей управління інноваційної безпеки підприємства в сучасних умовах господарювання. Відповідно до мети основним завданням дослідження виступає формування методичного підходу до дослідження стану інноваційної безпеки як ключового аспекту виявлення загроз та базової умови розробки заходів, спрямованих на створення умов сталого розвитку у майбутньому.

Об'єкт та предмет дослідження. Об'єктом дослідження виступає процес управління інноваційною безпекою підприємства на основі дослідження її стану. Предметом дослідження є сукупність теоретико-методичних засад дослідження стану інноваційної безпеки підприємства.

Методи та засоби дослідження. Для досягнення поставленого завдання використано такі методи, як аналіз та синтез, що дозволили з урахуванням низки вимог сформулювати авторській підхід до дослідження стану інноваційної безпеки.

Наукова новизна та практичне значення отриманих результатів полягає у формуванні методичного підходу до дослідження стану інноваційної безпеки підприємства, що дозволяє як здійснювати загальну оцінку рівня, так і охарактеризувати стан підсистем, а також прогнозувати її рівень у майбутньому.

Результати дослідження. Аналіз та узагальнення поглядів дозволяє визначити інноваційну безпеку як стан суб'єкта господарювання, обумовлений впливом внутрішніх та зовнішніх факторів, що забезпечує стабільний розвиток підприємства за рахунок цілеспрямованої діяльності щодо впровадження прогресивних змін у всіх сферах функціонування на основі мінімізації ризиків та втрат від проявів загроз з метою отримання довгострокових конкурентних позицій на ринку та створення високого інноваційного потенціалу розвитку [1]. Саме тому стратегічною метою виступає побудова дієвої системи управління інноваційною діяльністю підприємства, що за рахунок кваліфікованого менеджменту втілюється у життя, забезпечуючи належний результат розвитку [1]. І саме інноваційна діяльність в повній мірі дає можливість підприємству реалізувати концепцію сталого розвитку [5]. Але реалізація управління є неможливою без виявлення ключових аспектів, на які мають бути спрямовані управлінські дії. Це пояснюється тим, що підприємства зазвичай має обмежені ресурси, відповідно до чого виникає необхідність встановлення пріоритетів діяльності та дотримання цільовизначеності задля максимізації ефективності заходів [2]. Відповідно управління інноваційною безпекою на підприємстві має спиратися на комплексне дослідження її стану за функціональними складовими та прогнозування рівня у майбутньому. Це потребує врахування структури інноваційної безпеки (рис. 1) [1], що дозволить більш змістовно встановити фактори впливу та виокремити одиничні показники, які і становитимуть фундамент дослідження.

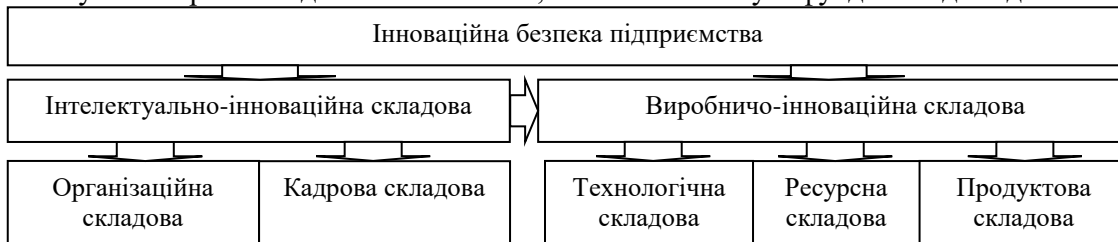

Рисунок 1 – Структура інноваційної безпеки підприємства

Варто відмітити, що дослідження стану інноваційної безпеки може здійснюватися із використанням як кількісних, так і якісних показників, набір яких залежатиме від самого суб'єкта господарювання. Але у такому випадку механізм дослідження потребуватиме залучення функції бажаності [2, 3], що дозволить звести показники до єдиних меж вимірювання.

Застосування ж середньої геометричної створює можливість на основі одиничних значень визначити спочатку рівень групових, а потім і загального інтегрального показників. Такий підхід на основі аналізу отриманих значень за певний період покликаний, в першу чергу, виявляти загальну тенденцію зміни інноваційної безпеки. Окрім того, він має дозволити встановлювати основні загрози інноваційній безпеці, що призводять до кризових явищ на даний момент або у найближчій перспективі. В свою чергу, застосування дієвих інструментів прогнозування покликане у даному випадку своєчасно виявляти посилення тих чи інших тенденцій, а також оцінювати вплив реалізації передбаченого стратегією підприємства комплексу заходів, спрямованого на зміцнення інноваційної безпеки. Оскільки ж вітчизняна економіка має ознаки нестабільності, доцільно надавати перевагу моделям короткострокового прогнозування, важливе місце серед яких посідають адаптивні моделі (Р. Брауна, Ч. Хольта) [4]. Їх перевагою є здатність швидко пристосовувати свою структуру та параметри до змін умов діяльності, що спрощує процес прогнозування.

Методичний підхід до дослідження стану інноваційної безпеки підприємства в узагальненому вигляді представлено на рис. 2.

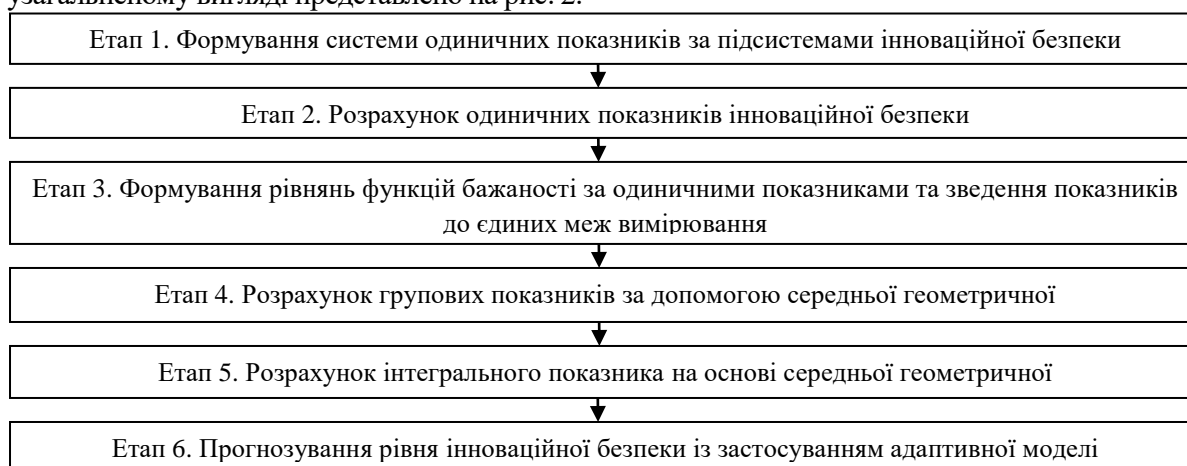

Рисунок 2 – Методичний підхід до дослідження стану інноваційної безпеки підприємства

Висновки. Отже, як бачимо, управління інноваційною безпекою підприємства доцільно здійснювати з урахуванням комплексного дослідження її стану за функціональними підсистемами задля виокремлення ключових загроз, встановлення взаємозв'язку між ними та врахування отриманих результатів в процесі розробки або удосконалення стратегії підприємства.

Ключові слова *інноваційна безпека, загроза, оцінка рівня, прогнозування.*

ЛІТЕРАТУРА

1. Діденко Є.О. Особливості формування інноваційної безпеки підприємства / Є. О. Діденко, Ю. С. Моторна // Електронне наукове фахове видання «Ефективна економіка». – Дніпропетровськ : ДДАЕУ, 2018. – №1. – Режим доступу: http://www.economy.nayka.com.ua/pdf/1_2018/46.pdf
2. Діденко Є. О. Управління економічною безпекою підприємства (на прикладі підприємств швейної галузі) : Автореф. дис... канд. екон. Наук : 08.00.04 / Є. О. Діденко. – К. : КНУТД, 2012. – 20 с.
3. Камышникова Э. В. Качественная оценка экономической безопасности предприятия на основе использования функции желательности / Э. В. Камышникова // Экономика : проблемы теории та практики [зб. наук. пр.]. – 2009. – Вып. 251, Т. 3. – С. 571-577.
4. Лукашин Ю. П. Адаптивные методы краткосрочного прогнозирования временных рядов : Учеб. пособие / Ю. П. Лукашин – М. : Финансы и статистика, 2003. – 416 с.
5. Касич А.О. Звіт про стійкий розвиток як аналітичний інструмент формування корпоративної соціальної відповідальності / Касич А.О., Яковенко Я.Ю. // Ефективна економіка. – 2014. – №10. [Електронний ресурс]. – Режим доступу до журналу: <http://www.economy.nauka.com>.